

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555-1 מדינת ישראל (נ) אליאב

בפני כב) השופטת עדי במביליה – אינשטיין

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יוסף יהושע אליאב

1 נוכחים;
2 מטעם המאשימה; עו#ד ויאם קבלאוי
3 הנאשם; בעצמו וע#י ב#כ עו#ד נחשון שוחט
4

החלטה

6
7 1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ונקבע כי ביצע עבירה של גרם מוות ברשלנות,
8 בהתאם לסעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

9
10 טיעוני הצדדים;

11 2. ב"כ המאשימה עתר להרשעת הנאשם בדין, בהתאם לכלל לפיו משנקבע שנאשם ביצע עבירה,
12 הוא יורשע בדין. התובע הפנה להלכת כתב ולע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני לפיהם בבחינת
13 סוגיית ההרשעה בדין יש לשקול את האינטרס הציבורי ומיצוי ההליך הפלילי, אל מול שיקום
14 הנאשם ונסיבותיו. התובע טען כי הימנעות מהרשעה תתאפשר במקרים חריגים, ובהתקיים שני
15 תנאים, האחד כאשר השיקול הציבורי מאפשר זאת מבחינת חומרת העבירה ונסיבות ביצועה
16 והשני כאשר הנזק המוחשי הצפוי לנאשם כתוצאה מהרשתו, בהתאם לנסיבותיו האישיות,
17 עולה על האינטרס הציבורי. לדידו, המקרה דנן אינו חריג ואינו מצדיק סטיה מן הכלל בדבר
18 הרשעה בדין. התובע הפנה לתסקיר שירות המבחן, וטען כי למרות ההמלצה להימנע מהרשעה,
19 המלצה שאינה מחייבת את בית המשפט, אין בתסקיר התייחסות לסוגיית הפגיעה הצפויה
20 לנאשם במידה ויורשע, למעט אמירה סתמית לפיה הרשעה תפגע בקידומו או בעיסוקו של
21 הנאשם, וזאת ללא בחינה מעמיקה. התובע טען כי היה והנאשם יועמד לדין משמעתי מטעם
22 משרד החינוך, עניינו ייבחן על פי מכלול הנסיבות, ולא רק על יסוד ההרשעה בדין או הימנעות
23 מההרשעה. התובע טען כי שיקולי השיקום והשיקולים האישיים של הנאשם מתגמדים אל מול
24 ערך קדושת החיים. התובע הפנה לע"פ 119/93 לורנס נ' מדינת ישראל, בו נקבע כי התוצאה
25 הקשה של העבירות שביצע הנאשם, מחייבת הרשעה בדין. לדבריו, הנאשם היה אחראי על
26 הטיול הן מבחינת ההכנות האירגוניות והן מבחינת קיום הוראות הבטיחות. התובע הפנה לחוזר

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555-1 מדינת ישראל (נ) אליאב

1 מנכ"ל של משרד החינוך, המחייב את הנאשם ולפיו האחריות העליונה מוטלת על המורה,
2 שחייב להיות בקיא בהוראות הבטיחות ולוודא ביצוען. התובע טען כי לא מדובר ברשלנות רגעית
3 מצד הנאשם, כי אם ברשלנות מתמשכת, במודעות לכך שהוראות חוזר המנכ"ל אינן מקוימות.
4 לטענת התובע, מחדלי הנאשם החלו בשלב ההכנות לטיול ונמשכו לכל אורכו, שכן לפני הטיול
5 לא דרש אישור הורי התלמידים לכניסה למים ושחיה בגני חוגה ולא מדובר באישור טכני, אלא
6 מהותי. במהלך הטיול, הנאשם התיר את כניסת התלמידים למים מבלי שבדק אם הם יודעים
7 לשחות ומבלי שקיים פיקוח או דאג שיהיה פיקוח אקטיבי על התלמידים, וזאת בניגוד להוראות
8 שנקבע בחוזר המנכ"ל לפיהם פעילות במים מחייבת משמעת קפדנית וכי יש לקיים פיקוח יעיל
9 על התלמידים המתרחצים ולהטיל עליהם משמעת קפדנית באופן מיוחד. הנאשם אף לא הקפיד
10 שהתלמידים ינהגו באופן המאפשר פיקוח יעיל בתוך המים. התובע הפנה להוראת חוזר מנכ"ל
11 לפיה בכיתות ז'-ט' על כל 15 ילדים מתרחצים, צריך להיות מבוגר מפקח אחד מסגל ההוראה
12 של המוסד, הוראה אשר לא קוימה. התובע הבהיר כי ההסכמה להסדר נבעה הן בשל כשלים
13 ראייתיים והן בשל העדר חקירה של מעורבים נוספים שיכול והיה להם חלק בטביעתו של
14 המנוח ובהתרחשות האסון. התובע טען כי אי הרשעה בתיק זה תעביר מסר שגוי לציבור
15 ההורים, לפיו רשלנות דוגמת התנהגות הנאשם, שהביאה לתוצאה טרגית של מות תלמיד
16 במסגרת טיול בית-ספרי, תתקבל בסלחנות. התובע ציין כי אחד מתפקידיה החשובים של
17 מערכת החינוך הוא שמירה על בטיחותם ושלומם של התלמידים וכן החזרתם בשלום לביתם.
18 עוד טען כי האינטרס הציבורי מחייב קביעת נורמות התנהגות וקביעת רמת זהירות שתמנע
19 תוצאות טראגיות, דוגמת המקרה דנן, וביקש מבית המשפט להתוות את סטנדרט ההתנהגות
20 המצופה ממורה בכלל וממורה המפקח על תלמידים המתרחצים בפרט.

21
22 ביחס לענישה טען התובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות
23 שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. לטענת התובע אין מקום לחריגה מן המתחם, שכן הנאשם
24 לא הביע נזקקות טיפולית ושירות המבחן לא ציין כי יש צורך בשיקום. בהתחשב בנסיבותיו
25 האישיות של הנאשם, עברו הפלילי הנקי, תסקיר שירות המבחן ועדי האופי, עתר התובע להטלת
26 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למשפחת המנוח.

27
28 3. ב"כ הנאשם עתר לאימוץ המלצת שירות המבחן באופן מלא, תוך הימנעות מהרשעת הנאשם
29 בדין והטלת צו של"צ. הסנגור טען כי זהו מקרה מובהק ומתאים לאי הרשעה, בהתאם להלכת
30 כתב, שכן מדובר במקרה יוצא דופן בנסיבותיו. לטענת הסנגור שירות המבחן אינו נדרש להצביע
31 על נזק ספציפי שייגרם לנאשם כתוצאה מהרשעה, ובמקרה זה הרשעה תיגרום לפגיעה חמורה
32 בנאשם שהינו איש חינוך ובכך השקיע את כל חייו. לדבריו, הנאשם סמל לאיש המכבד את

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

1 החוק ותורם לחברה, העמדתו לדין הנה דרמטית במיוחד והצמדת סטיגמה של עברייני, כתוצאה
2 מהרשתתו, אינה נחוצה. הסנגור הוסיף כי הנאשם נשוי, אב ל-7 ילדים, שירת בצה"ל, רב, מחנך
3 ומנהיג ממעלה ראשונה, מודל לחיקוי ולהערצה לתלמידיו, אחראי על החינוך בישיבת "חורב"
4 מזה 30 שנים, בעל שאיפות בתחום וברור שהרשעה תסכל בחירתו לכל תפקיד בכיר בחינוך
5 בעתיד. הסנגור הפנה למכתבי ההמלצה הרבים, שהוגשו בהסכמה וציין את רגישות הנאשם
6 לילדים בעלי יכולת כלכלית נמוכה. הסנגור הוסיף כי הנאשם נוהג ליטול על עצמו אחריות
7 ויוזמה והודאתו משקפת את דרכו לשאת באחריות, מבלי להתייחס למעורבים האחרים.
8 ביחס לדרגת הרשלנות, טען הסנגור כי נוכח ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים רף הרשלנות שיש
9 לייחס לנאשם אינו גבוה, מדובר ברשלנות נקודתית, כאשר יחסו הכללי של הנאשם לטיול נעשה
10 בצורה אחראית ביותר, מסורה, תוך מתן תשומת לב ודאגה לפרטים. לדברי הסנגור, הנאשם
11 מנהל אחראי, הדורש מעצמו סטנדרטים גבוהים, הנאשם הוציא בעבר 40 טיולים ממושכים וחד
12 יומיים וביום הטיול דן הנאשם יכול היה להיעדר מן הטיול, שכן באותו יום התקיים טקס
13 השבעה של בנו בצנחנים, אולם הנאשם בחר לצאת לטיול עם תלמידיו. הסנגור טען כי תמצית
14 התרשלות הנאשם נעוצה באי קבלת אישור ההורים על כך שהילד יודע לשחות ושההורים
15 מסכימים לשחיה, בהתאם להוראות חוזר המנכ"ל, ואילו שאר הטענות המיוחסות לנאשם
16 בעלות משקל נמוך יותר, ככל שיוחסו רק לנאשם. להבנת הנאשם, בזמן אמת, פעל בצורה
17 אחראית ומגנה על התלמידים. הנאשם תיאם את הטיול באתר גני חוגה מבעוד מועד, מדובר
18 באתר שהייה ורחצה מוסדר, בעל רישיון עסק ובו פארק מים. האתר מעסיק מצילים מוסמכים
19 ומערך בטיחותי ומקצועי שיבטיח מקום רחצה מוסדר לפי אישור העסק. הישיבה שילמה לאתר
20 והוסכם כי הרחצה באתר הנה רק בשעות מוסדרות ובאור יום. לפני שהתלמידים נכנסו למים
21 הם תודרכו על ידי המורים, במקום נכחו 3 מורים ושני מצילים מטעם האתר. הוסכם בין
22 הצדדים כי גובה המנוח היה 1.5 מטרים, גובה המים המקסימאלי הנו 1.3 מטרים וגופת המנוח
23 נמצאה במקום בו המים הגיעו לגובה 1.1 מטרים, ומכאן שעומק הרחצה היה סביר ומתאים
24 לגובה התלמידים ולגילם. אין עדויות וראיות ביחס לאופן הטביעה, הנאשם הודה, בקיומו של
25 קשר סיבתי, אולם מדובר בקשר ברמת הפשטה גבוהה. לטענת הסנגור, גם אם היה מחדל בכך
26 שלא קויימה הוראה מחוזר המנכ"ל, הרי שלא מדובר בהתייחסות פוחזת שאינה מתייחסת
27 לבטיחות התלמידים ומהאמור עולה כי לא מדובר ברשלנות ברף הגבוה.
28
29 הסנגור טען כי בין השנים 2004 ל- 2010 אירעו 6 מקרי טביעה שהסתיימו במוות, אולם באף
30 אחד מן המקרים לא הוגשו כתבי אישום. הסנגור ציין לדוג' את האירוע בעניינו של נתנאל לירני
31 ז"ל שאירע 13 חודשים קודם לתיק דנן. הסנגור הגיש דו"ח משרד החינוך לפיו באותו מקרה לא
32 נשלח אישור להורים, לא נבדקו יכולות השחיה ולא היתה השגחה כלל, ולטעמו של הסנגור

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

1 מדובר באירוע חמור מהאירוע בתיק דנן. לפיכך טוען הסנגור כי עצם ההעמדה לדין הנה
2 תקדימית ומעבירה מסר משמעותי. הודאת הנאשם וקבלת האחריות כלשעצמם, מהווים הישג
3 למערכת. כמו כן, כיום ישנה החלטה של משרד החינוך שלא לאשר רחצה ושחיה בטיולים מטעם
4 בתי ספר.

5 הסנגור ציין כי כתב האישום הוגש כנגד הנאשם בלבד, ולא הוגשו כתבי אישום כלפי אחרים
6 שנחקרו במסגרת תיק זה, על אף שייתכן שלגורמים אלה היה אשם תורם.
7 הסנגור הפנה לפעולות הנצחה רבות והפקת הלקחים מצד הנאשם והישיבה, ששיתפו פעולה עם
8 משפחת המנוח לאורך התקופה שמאז האסון.

9
10 ביחס לענישה טען הסנגור כי טווח הענישה במקרים דומים נע בין שלי"צ ללא הרשעה לבין
11 מאסר בעבודות שירות, ואין תקדים להטלת עונש שמעבר למאסר לריצוי בעבודות שירות.
12 בנסיבות אלה, כך לגישתו, העמדה העונשית לה טען התובע היתה זהה אף ללא הודאת הנאשם
13 במסגרת הסדר הטיעון.

14
15 סוגיית ההרשעה בדין – עמדת החוק והפסיקה ;

16 4. הכלל הוא כי מי שנמצא אשם בביצוע עבירה פלילית, יורשע בדין. כלל זה מעוגן בסעיף 182
17 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע: "בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט... על זיכוי הנאשם
18 או, אם מצא אותו אשם, על הרשתו".

19
20 5. המחוקק הכיר באפשרות להימנע מהרשעה בדין, כעולה מסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי
21 לפיו: "הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן
22 או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

23
24 6. הכלל כי מבצע עבירה יורשע בדין וכי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ימנע בית המשפט
25 מהרשעה, מצא ביטוי גם בהלכה הפסוקה (רע"פ 2777/11 פלונית נ) מדינת ישראל, רע"פ
26 1189/06 בר-לב נ) מדינת ישראל, ר"ע 4332/85 רומנו נ) מדינת ישראל).

27
28 בהתאם לפסיקה, הרשעת נאשם, בעקבות הוכחת אשמתו, מממשת את תכלית ההליך הפלילי,
29 משלימה את שלביו השונים ומגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי (רע"פ
30 3515/12 מדינת ישראל נ) שבתאי ואח); ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ) מדינת ישראל, ע"פ
31 5102/03 מדינת ישראל נ) דני קליין, ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ) פלוני, ע"פ 2513/96 מדינת
32 ישראל נ) שמש).

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555-1 מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 7. בע"פ 2083/96 תמר כתב (נ) מדינת ישראל, קבעה כבוד השופטת דורנר מבחנים לאי הרשעת
2 נאשם בדין:
3 "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על
4 ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה
5 מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן
6 מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".
7
- 8 8. בפרשת כתב, הוסיף כבוד השופט לוי קווים מנחים בסוגיית אי ההרשעה, שאינם בבחינת
9 רשימה ממצה, תוך בחינת כל מקרה לגופו:
10 "א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, (ב) מהי חומרת
11 העבירה והנסיבות שבהן בוצעה, (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר
12 בין העבירה למעמד ולתפקיד, (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים,
13 (ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות, (ו) האם ביצוע העבירה על
14 ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות
15 מקרית, (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה,
16 האם הוא מתחרט עליה, (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של
17 הנאשם, (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים
18 אלה, מבלי שיהיו ממצים, מקובלים עלי כאחד הגורמים שיש להביאם
19 בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".
20
- 21 9. בע"פ 5102/03 מדינת ישראל (נ) קליין, קבעה כבוד השופטת פרוקצ'יה:
22 "בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין
23 חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם
24 באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות
25 שימוש בסמכות אי ההרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מצד אחד,
26 במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות
27 החברתיות והמסר הציבורי המתחייב מהן. מצד שני, יש לתת את הדעת
28 לנסיבות אישיות שונות הקשורות בנאשם – גיל, עבר קודם, אם נורמטיבי
29 אם לאו, נתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי, והשפעת
30 ההרשעה על סיכויי שיקומו. מעבר לכל אלה, יש לשקול במבט רחב את
31 השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו ואת המסר החברתי שאי
32 ההרשעה טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפיים".

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555-1 מדינת ישראל (נ) אליאב

10. בע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר (נ) מדינת ישראל, נקבע:

1 "מקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר
2 באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין
3 עוצמת הפגיעה בנאשם הצפויה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות
4 שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מן
5 הצד האחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על
6 הנורמות החברתיות, והמסר הציבורי המתחייב מהן. יש להתחשב בזכותו
7 של עובר העבירה ובמעמדו בציבור, ולבחון באיזו מידה זהותו משפיעה על
8 עוצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערכת הציבורית. יש לשקול
9 במבט רחב גם את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללותו, ואת
10 המסר החברתי שאי הרשעה עלול לאצור בחובו בנסיבות העניין הספציפי.
11 מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות
12 המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו. יש לקחת
13 בחשבון נסיבות אישיות שונות – גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים
14 הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על
15 עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של
16 יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה – האם, בנסיבות המיוחדות של העניין,
17 השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-
18 מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם,
19 סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין".

21
22 סוגיית אי ההרשעה בדין – מן הכלל אל הפרט:

23 11. בהתאם לכללים המנחים שנקבעו בהלכה הפסוקה- אבחן תחילה האם סוג העבירה מאפשר
24 לוותר בנסיבות העניין על ההרשעה- מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים;

25
26 (א) הנאשם ביצע עבירה של גרם מוות ברשלנות, בהתאם לסעיף 304 לחוק העונשין.

27
28 (ב) כעולה מכתב האישום המתוקן, אביתר אביבי, ילד בן 12.5 שנים, מצא מותו בטביעה
29 בבריכת "גני חוגה" במהלך טיול בית ספרי, זאת בשל רשלנות הנאשם.

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

1 על גודל האסון והשלכותיו על משפחת המנוח, ניתן ללמוד מעדות האב, מר אבנר אביבי :
2 "השכול הוא דבר מרסק ומזעזע, שלחנו ילד לטיול, שנה קודם לא
3 שלחתי, אמרו לי שאני מגונן מדי ובסוף התברר שהטיול שונה ממה
4 שאמרו לי. הורה מגלה שהגרוע מכל קרה...אח תאום שסובל מפוסט
5 טראומה, כל המשפחה התפרקה, מצאתי את עצמי בבית חולים. השכול
6 מזעזע".

7
8 ב"כ המאשימה ציטט דברים שכתבה אמו של המנוח לאחר מותו :
9 "כשבוע לפני שהלכת מאיתנו דיברנו יחד על משהו במטבח, כל כך נהניתי
10 לדבר איתך, ואז ביקשתי ממך חיבוק. התחבקנו דקה ארוכה ואמרתי לך
11 אביתר אנחנו צריכים לעשות את זה לעיתים יותר קרובות ואתה חייכת
12 ואמרת בסדר אמא. זה היה החיבוק האחרון שלנו ואני משתוקקת לקבל
13 ממך עוד חיבוק אחד אביתר".

14
15 ג) כעולה מסעיף 21 לחוק העונשין, רשלנות הנה אי מודעות ליסודות העבירה, במקום שאדם
16 מן הישוב היה מודע להם.

17
18 למרות שבעבירת גרם מוות ברשלנות נעדר יסוד נפשי, הגדיר המחוקק עבירה זו כעבירה
19 פלילית, על רקע חשיבות ערך קדושת החיים, הניצב בבסיסה.

20
21 בע"פ 119/93 ג) ייסון לורנס (נ) מדינת ישראל קבע כבוד השופט לוין :
22 "סעיף 304 לחוק העונשין בא להציב סטנדרט מחמיר בכל האמור לקיפוח
23 חיי אדם. היינו, מגמת החקיקה ותכליתה היו והינן לבוא, להזהיר
24 ולהתריע מפני אדישות, חוסר אכפתיות וזלזול בחיי אדם.
25 המחוקק הוא שקבע שלמרות שבעבירה זו נעדר היסוד הנפשי (המנס
26 ריאה), הרי זו עדיין עבירה פלילית, וזאת כאמור מפאת החשיבות
27 שמייחס המחוקק לערך קדושת החיים.
28 בפרשנות הסעיף וביישום מדיניות תחיקתית מלאו בתי המשפט את
29 הסעיף תוכן ולעיתים אף הציבו סטנדרטים מחמירים של התנהגות למען
30 קידום מטרה זו של שמירת החיים".

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 על ה"זכות לחיים" ועל ערך "קדושת החיים" כערך עליון נאמר ברע"א 5587/97 היועמ"ש
2 (נ) פלוני*קטין(על ידי הוריו ואפוטרופסיו הטבעיים זאב אכר ובברלי כהן ;
3 "זכות זו היא זכות חוקתית בסיסית, הנתונה לכל אדם בישראל. מעמדה
4 החוקתי של זכות זו מעוגן בפיסקת עקרונות היסוד שבחוק יסוד: כבוד
5 האדם וחירותו, הקובעת (סעיף 1 לחוק) כי: "זכויות היסוד של האדם
6 בישראל מושתתות על ההכרה בערך האדם, בקדושת חייו ובהיותו בן
7 חורין...".
- 8 זכות זו זכתה להכרה מפורשת גם בסעיף 2 לחוק, המורה כי "אין פוגעים
9 בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם". סעיף 4 לחוק מורה
10 כי "כל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו". זכות זו נתונה, אם
11 כן, לכל אדם, ובכלל זה, כמובן, גם לילדים צעירים.
- 12 גם לפני שנחקק חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, היה ערך זה של קדושת
13 החיים שלוב בשיטת המשפט הישראלית, אשר ינקה אותו מערכי היסוד
14 של היהדות. עמד על כך השופט זילברג בע"א 461/62 צים חברת השיט
15 הישראלית בע"מ נ' שושנה מזיאר, פ"ד יז, עמוד 1319, בקבעו כי (בעמוד
16 1333): "היהדות, מאז ומעולם, מאדירה ומפארת את הערך הכביר של
17 חיי אנוש. תורת ישראל אינה שיטה פילוסופית של דעות ואמונות, אלא
18 תורת חיים - של החיים, ולמען החיים...תוך המסגרת הסדירה של חיי
19 החברה, ועל פי סולם העדיפויות של תורת ישראל, החיים הם הנכס
20 הקדוש ביותר".
- 21 ובאופן דומה, מציין המשנה לנשיא, השופט אלון, בעניין שפר הנ"ל, כי:
22 "בצלם אלוקים ברא את האדם" - הוא היסוד העיוני, הפילוסופי, לגישתו
23 המיוחדת של המשפט העברי בדבר הערך העליון של קדושת חיי האדם -
24 של קדושת צלם האלוקים שבו נברא האדם".
- 25
- 26 (ד) בהתאם להלכה הפסוקה, חובת הזהירות של מורה כלפי תלמידו, זהה לחובת הזהירות של
27 הורה כלפי ילדו, כאשר מהות חובת הזהירות בקיום פיקוח על הקטין כדי למנוע פגיעה בו
28 ופגיעתו באחר. היקף חובת הפיקוח משתנה בהתאם לנסיבות העניין, לרבות גילו של הקטין
29 ותכונותיו, מספר הילדים עליהם נדרש המורה לפקח והמקום בו נדרש הפיקוח - תוך
30 הבחנה בין מידת פיקוח נדרשת בתוך כיתה לבין זו הנדרשת בחצר משחקים או בחוף ים.

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 ככל שגובר הסיכון, כך נדרשת רמת פיקוח גבוהה יותר וציות קפדני יותר לכללי הבטיחות
2 (ע"פ 402/75 אלגביש נ) מדינת ישראל).
- 3
- 4 (ה) כחלק מהסדר הטיעון, הוגשה רשימת עובדות מוסכמות, מהן עולה כי הנאשם נקט באמצעי
5 הזהירות הבאים לשם הבטחת שלומם ובטחונם של התלמידים:
6
- 7 הנאשם בחר באתר שהייה ורחצה מוסדר, המעסיק מצילים מוסמכים, מפעיל מערך
8 בטיחותי ורפואי ומחויב לדרישות הבטיחותיות הכרוכות בהפעלת אתר רחצה מוסדר.
9 הנאשם ערך תיאום עם האתר מבעוד מועד.
10 הנאשם התיר רחצת התלמידים באתר רק בשעות הרחצה המוסדרות, באור יום ובהתאם
11 לסיכום עם האתר.
12 בהקשר זה אתחשב בעובדה שהמנוח הנו כבן 12.5 שנים, גיל בו רבים מן הילדים יודעים
13 לשחות וגובה המים היה מתחת לגובהו של המנוח (גובהו היה 150 ס"מ ועומק המים
14 המקסימלי היה 130 ס"מ, כשעומק המים בנקודה בה נמצאה הגופה היה 110 ס"מ, אף שלא
15 ניתן לדעת אם שם טבע).
16 ביום האירוע היה לבנו של הנאשם השבעה בכותל, אך הנאשם בחר להתלוות לטיול תוך
17 גילוי אחריות כלפי תלמידיו.
18
- 19 (ו) עם זאת, רמת הסיכון הנובעת מכניסת עשרות ילדים לבריכה שעומקה מגיע כדי 1.30 מ',
20 מחייבת רמת פיקוח גבוהה ביותר וציות קפדני לכללי הבטיחות.
21 הנאשם התרשל משלא נקט באמצעי הזהירות הבאים:
22
- 23 בניגוד להוראות הבטיחות שבחוזר מנכ"ל תשס"ב/6(ב) 5.1-27 "הבטחת הבטיחות
24 בפעילויות מים", עובר לטיול, לא קיבל הנאשם מן ההורים אישור כניסה למים עבור
25 ילדיהם.
26 בניגוד לאותו חוזר מנכ"ל, לא קיבל הנאשם אישור בדבר ידיעת הילדים לשחות, טרם
27 כניסתם למים.
28 אישור ההורים, כאמור, הנו אישור מהותי ובעל חשיבות עצומה, שכן לאורו ניתן לאמוד את
29 רמת הפיקוח הנדרשת, בהתאם ליכולת השחיה של כל ילד, ולאורו ניתן לדעת עד לאיזה
30 עומק ניתן לאפשר כניסת הילד, אם למים רדודים בלבד או למים עמוקים.
31 הסנגור טען כי ההורים קיבלו בתחילת שנה מסמך אודות הפעילויות הצפויות לאורך השנה
32 ובהן בריכה, ולפני הטיול נרשם להם כי יש להביא בגד ים לטיול. לדבריו, ממסמכים אלו

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

1 היה על ההורים להסיק כי הילדים יכנסו בטיול זה לבריכה ולהעלות ביוזמתם הסתייגויות.
2 אין לקבל טענה זו, שהנה מנוגדת לחוזר מנכ"ל. המדובר בשלומם של ילדים צעירים בגילם,
3 שהאחריות לשלומם רובצת על כתפי בית הספר. אישור ההורים הנו מסמך מהותי ומחויב
4 מציאות, ואין לדרוש מן ההורים להבין ממסמכים אחרים את שלא נרשם בהם באופן
5 מפורש. יתרה מזו, המסמך מתחילת שנה אינו ספציפי, לא נתבקש אישור הורים לטיול
6 ספציפי זה, ההורים לא נתבקשו להתייחס ליכולת ילדם לשחות ובמסמך המפרט את
7 תוכנית הטיול לא צוין כי הילדים עתידים להכנס לבריכה.
8 בניגוד לחוזר מנכ"ל, לא הקפיד הנאשם על היחס בין מספר המפקחים לבין מספר
9 התלמידים הנכנסים למים. בהתאם לחוזר מנכ"ל היחס הנדרש הנו מפקח לכל 15 ילדים,
10 כשהובהר כי על המפקח להיות מקרב סגל ההוראה. הסגור טען כי 5 מבוגרים פיקחו בזמן
11 האסון, מתוכם שני מצילים מטעם האתר ושלושה מורים מטעם הישיבה. ואולם, למים
12 נכנסו 80 ילדים, כך שאין די ב-5 מפקחים ונדרשו 6. מעבר לכך, המצילים אינם מתוך סגל
13 ההוראה ואינם מתגברים את הסגל, כך שאין למנותם בגדר "מפקחים", לפי חוזר מנכ"ל,
14 ובנסיבות אלה חסרו שלושה מורים במים.
15
16 גובהו של המנוח היה 1.50 מ', כך שבעומדו יציב בבריכה (שעומקה המרבי 1.30 מ'), רק
17 ראשו נותר מחוץ למים, מצב שחשף אותו לסיכון ממש, שכן לא ידע לשחות. יצוין כי
18 המנוח בכיתה ח', אך למים נכנסו ילדים גם מכיתה ז'.
19
20 המדובר בכניסת 80 ילדים לתוך מי בריכה עמוקים יחסית, מבלי לקבל הסכמת ההורים
21 לכך ומבלי לבדוק יכולת הילדים לשחות, הן מול ההורים והן מול הילדים. למרות האמור,
22 בתוך המים לא היה פיקוח מתאים ויעיל כנדרש לפי חוזר מנכ"ל.
23
24 בהתאם לחוזר מנכ"ל ובעיקר בהיקף פיקוח חסר - נדרשים סדר ומשמעת קפדניים, אך
25 בפועל, למרות ההרכב החסר במים, נערכו משחקי מים, שהקשו עוד יותר על יעילות
26 הפיקוח. יצוין כי עריכת משחקי מים מעצם טבעם עלולים להוביל לאובדן שליטה במים, בין
27 אם עסקינן בילד שיודע לשחות ובודאי עת עסקינן במי שאינו יודע לשחות.
28
29 בנסיבות אלה, התהווה סיכון ממשי לילדים שנכנסו למים, בעיקר לאלה שלא ידעו לשחות,
30 דוגמת המנוח, ומדובר בהפרה משמעותית וממשית של חובת הזהירות המוטלת על הנאשם.
31

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 כעולה מן המסמכים המוסכמים, משרד החינוך נתן אישורו לטיול זה, ואולם במסגרת
2 האישור הובהר באופן מפורש כי כל כניסה למים מחייבת הקפדה על נהלי חוזר מנכ"ל וזאת
3 מעבר לנהלי הבטיחות באתר.
4
- 5 (ז) הנאשם תיאר מהות רשלנותו בפני קצינת המבחן ככזו המוצאת ביטויה באי קבלת אישור
6 מטעם ההורים לכניסה למים בלבד. המדובר באישור מהותי ביותר, המאפשר למורה לדעת
7 למי עליו לתת דעתו ביתר הקפדה כיון שאינו יודע לשחות ולמי יוכל להתיר כניסה לאזור בו
8 המים עמוקים יותר ולמי לא. מעבר לכך, בפועל, תיאור זה שמסר הנאשם לקצינת המבחן
9 אינו מדויק כלל: רשלנותו, כמפורט לעיל, אינה רגעית ואינה מתמצית באי קבלת אישור
10 מההורים, אלא עסקינן ברשלנות מתמשכת, מהותית, תוך הפרה של אמצעי הזהירות בהם
11 נדרש לנקוט גם לפי חוזר מנכ"ל של משרד החינוך בקשר עם קיום פיקוח יעיל.
12
- 13 (ח) הנה כי כן, הנאשם לא נקט באמצעי זהירות נדרשים, חלקם רשומים מפורשות בחוזר
14 מנכ"ל, ומשכך, מחדליו ממשיים ומשליכים על דרגת הרשלנות שיש לייחס למעשיו, כמו גם
15 על מידת אשמתו.
16
- 17 אשווה מכוח קל וחומר למקרה שונה: רע"פ 185/94 בת שבע סיבוני (נ) מדינת ישראל, שם
18 הורשעה מלווה-לקטינים, בגרימת מות קטינה אשר נדרסה למוות לאחר שחמקה מפיקוחה.
19 בית המשפט קבע כי המבקשת חבה חובת זהירות כלפי כל אחד מקבוצת הקטינים וכי היה
20 עליה לקבצם יחדיו מבלי לזנוח את הפיקוח הויזואלי הרצוף. באותו מקרה טען הסנגור כי
21 חסרות הנחיות למלווים, ולמרות חסרונן נקבעה רשלנות הנאשמת אשר הורשעה בדין.
22
- 23 עוד אפנה לשם השוואה לע"פ (י-ם) 4598/09 גנאים חסן (נ) מדינת ישראל, שם נמנע בית
24 המשפט מהרשעה בדין של מנהל בית ספר, לאחר שתלמיד מצא מותו בשל כניסת רכב לבית
25 הספר 11 שנים לפני מועד ההחלטה. מעבר לחלוף הזמן, צוינו נסיבותיו המיוחדות של
26 המקרה במסגרתו המנהל (בניגוד לנאשם שלפניי) פעל לפי הנהלים לשם חסימת השער
27 הרלבנטי, אך גורמים בעיריית ירושלים הכשילו מהלכיו לחסימת השער.
28
- 29 (ט) הסנגור הפנה לפסיקה: ע"פ (טב"י) 3433/00 מדינת ישראל (נ) זיידל שניר; ת"פ (ק"יש) 212/94
30 מדינת ישראל (נ) ארנון חמל (ז)ק עטיה; ת"פ (כפ"ס) 3221/06 מדינת ישראל (נ) קאסם
31 מוחמד; ת"פ (ת"א) 4987/96 מדינת ישראל (נ) בדר רובין ואח' .

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 למעט פרשת רובין, בה חלק מן הנאשמים הורשעו וחלקם לא בשל נסיבות מיוחדות
2 שקשורות באותו מקרה בלבד, בכל שאר המקרים אליהם הפנה, הורשעו הנאשמים בדין
3 והוטלה ענישה שבין צו של"צ או מאסר מותנה לבין מאסר לריצוי בעבודות שירות.
4
- 5 (י) התביעה הפנתה לפסיקה בעבירה דנן, בנסיבות דומות, במסגרתה הורשעו הנאשמים בדין
6 ונדונו לעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות: ת"פ (ת"א) 6749/05 מדינת ישראל (נ) מתתיהו
7 ואח); ת"פ 1715/94 (י-ם) מדינת ישראל (נ) יצחק בן רפאל; ת"פ (ת"א-יפו) 3378/93 מדינת
8 ישראל (נ) רמי ויינריך; ת"פ (טב') 2449/06 מדינת ישראל (נ) וילצ)נסקי עדי ואח); ת"פ (נצ')
9 1528/00 מדינת ישראל (נ) בן חיים שמעון. בנוסף, הפנה לע"פ 402/75 אסתר אלגביש (נ)
10 מדינת ישראל שם הוטל קנס גבוה וכן לפרשת זיידל שניר וקאסם מוחמד שהוגשו ע"י
11 ההגנה.
12
- 13 (יא) אין להתעלם מן העובדה שהנאשם לבדו הועמד לדין בעקבות האירוע, למרות שגם אחרים,
14 ביניהם מורים ומצילים, אמורים היו להחקר בנוגע לחלקם במות המנוח. נתונים אלה יובאו
15 לידי ביטוי בעת הטלת העונש המתאים לנאשם, אולם אינני סבורה כי יש בהם כדי להשפיע
16 על סוגיית ההרשעה בדין.
17
- 18 (יב) בהתחשב בחומרת העבירה, בערך החברתי שבבסיסה, בתוצאותיה הקשות, במסגרתן נגדעו
19 חייו של ילד בן 12.5 שנים בטביעה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובמהות הרשלנות
20 כמפורט לעיל, אין מקום לסטות מן הכלל לפיו נאשם שנמצא אשם יורשע בדין. אי הרשעת
21 הנאשם בדין תשלח מסר שגוי לנאשם עצמו ועלולה להביא לכך שמנהלים ובעלי תפקידים
22 בבתי הספר לא יפנימו את החומרה שבאי נקיטה בכל אמצעי הזהירות הנדרשים לשם
23 שמירה על בטחון התלמידים בגדרי בית הספר ומחוצה לו.
24
- 25 12. הפגיעה בנאשם עקב ההרשעה בדין;
- 26 (א) הנאשם כבן 55 נשוי ואב לשבעה ילדים, בעל תעודת הוראה והסמכה לרבנות. מזה 30 שנה
27 עובד בישיבה התיכונית "חורב". בזמן העבירות שימש מנהל חטיבת הביניים וסגן ראש
28 הישיבה, כמו גם אחראי על רישום, מיון וקבלת תלמידים, אחראי פדגוגי, אחראי על
29 המחנכים ומפעלי ההתנדבות של תלמידים בקהילה וכ-20 שנה שימש כאחראי על כל
30 הטיולים בבית הספר.
31

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 (ב) בעדותו של עד האופי, מר דני סיגליס, ובמכתבי ההמלצה הרבים שהונחו בפניי, תוארו
2 אישיותו החיובית של הנאשם ופועלו במערכת החינוך, הן ברמת הפרט והן ברמת הכלל.
3
- 4 (ג) אין לנאשם עבר פלילי, ומאז העבירה דן, שנעברה בשנת 2010, לא צבר הרשעות בפלילים.
5
- 6 (ד) תסקיר שירות המבחן המליץ על אי הרשעת הנאשם בדין והטלת צו של"צ. קצינת המבחן
7 ציינה כי שקלה את חומרת המעשה והתוצאה הטרגית, ומנגד שקלה את עברו הנקי, את
8 התייחסות הנאשם למעשיו ולתוצאותיהם, את ניסיונות הנאשם להיטיב עם משפחת
9 המנוח, את סיכויי השיקום והעדר גורמי סיכון להישנות העבירות.
10
- 11 קצינת המבחן ציינה כי הרשעה עלולה לפגוע בהמשך אפשרויותיו לעסוק בתחום החינוך
12 ולהתקדם מבחינה מקצועית.
13 עם זאת, לא הובהר בתסקיר על סמך מה קבעה זאת קצינת המבחן. בתסקיר עמ' 3 נרשם:
14 "הבנו כי לאחר האסון הועבר מתפקידו כמנהל חטיבת הביניים והאחראי על טיולים".
15 קצינת המבחן לא הבהירה מקור המידע. בפועל, כעולה מטיעוני הצדדים ומן המסמכים
16 שהוגשו, הנאשם לא הועבר מתפקידו, לרבות תפקיד סגן ראש הישיבה.
17
- 18 המלצת שירות המבחן אינה מחיבת את בית המשפט. יש לזכור ששירות המבחן בוחן את
19 עניינו של הנאשם בלבד, בעוד על בית המשפט לבחון את מכלול השיקולים הצריכים לעניין.
20 עם זאת, המלצתו המקצועית של שירות המבחן מהווה אחד השיקולים הרלבנטיים.
21
- 22 (ד) מדובר באיש חינוך, בתפקיד סגן ראש ישיבה, הדעת נותנת כי באם תירשם לחובת הנאשם
23 הרשעה בפלילים, תהא לכך השלכה מסוימת באשר להמשך דרכו המקצועית.
24
- 25 עם זאת, לא הוצגה ראיה ל"פגיעה חמורה בשיקום הנאשם", כנדרש לפי הלכת כתב.
26 בנוסף, לא הובאה ראיה או מסמך מטעם משרד החינוך או גורם מוסמך אחר, המצביעים על
27 כך שהנאשם יפוטר אם יורשע בתיק זה, שתפגע משרתו או שלא יוכל עוד לעבוד במסגרת
28 משרד החינוך עקב הרשעתו בדין.
29
- 30 ביחס לסיכויי קידומו, יש לקוות כי היה ויבחן עניינו של הנאשם במשרד החינוך או בפן
31 המשמעותי, הרי שתכונותיו הטובות וניסיונו החינוכי לאורך שנים רבות, כעולה ממכתבי

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 ההמלצה שהונחו בפניי ומעדות עד האופי, יעמדו בפני הוועדה ויישקלו באופן מקצועי, על
2 אף ההרשעה בתיק זה.
3
4 ה) הנסיבות המקלות, וביניהן הודאתו המיידית של הנאשם, חסכון זמן ציבורי יקר, נטילת
5 אחריות, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד למועד הגשת כתב האישום, העדר עבר פלילי
6 או מעורבות קודמת בפלילים, נסיבותיו האישיות של הנאשם, התסקיר החיובי, מכתבי
7 ההמלצה ועדות האופי, יקבלו ביטוי הולם בעת הטלת העונש המתאים לנאשם, אולם אין
8 מקום להימנע מהרשעה בדין, נוכח הערך המוגן שבבסיס העבירה, תוצאות העבירה, נסיבות
9 הרשלנות והעדר ראייה לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
10
11 13. היות שלא מתקיימים התנאים המצטברים שנקבעו ב#הלכת כתב# ובפסיקה שבאה
12 בעקבותיה- הנני מרשיעה את הנאשם בדין/
13
14
15 ניתנה והודעה היום (ב) כסלו תשע#ה- 3502203125 במעמד הנוכחים/
16

עדי במביליה – אינשטיין - שופטת

17

18

19

20

גזר דין

21

22 הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של גרימת מוות ברשלנות בהתאם לסעיף 304 לחוק
23 העונשין, התש"ז-1977.

24

25

מתחם העונש ההולם :

26 14. בהתאם לתיקון 113, סעיף 40 ב לחוק העונשין, תש"ז-1977, העיקרון המנחה בענישה הוא
27 קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג
28 ומידת העונש שיוטל עליו.
29

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

1 15. בהתאם לסעיף 40 ג (א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי
2 שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע
3 העבירה, כמפורט בסעיף 40 ט לחוק.

4

5 16. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הנו ערך קדושת החיים שבבסיסו ההגנה על חיי אדם
6 בכלל ועל חייהם של קטינים בפרט.

7

8 ה"זכות לחיים" הנה זכות חוקתית בסיסית, ומעמדה החוקתי מעוגן בסעיפים 1, 2 ו-4 לחוק
9 יסוד: כבוד האדם וחירותו (רע"א 5587/97 היועמ"ש נ) פלוני*קטיין (על ידי הוריו ואפוטרופסיו
10 הטבעיים זאב אכר ובברלי כהן).

11

12 ביחס להכרה בקדושתם של חיי אדם, כערך עליון, העומד ביסוד תפיסתנו המוסרית, כמו גם
13 ביחס לצורך לתת ביטוי עונשי לאובדן חיי אדם, ניתן לעיין ברע"פ 119/93 (גייסון לורנס נ)
14 מדינת ישראל; ע"פ 9815/07 אליהו רון נ) מדינת ישראל (פסקה 115); רע"פ 4157/06 פלוני נ)
15 מדינת ישראל (פסקה 3).

16

17 יפים לעניין זה דברי כבוד השופט חשין, במסגרת ע"פ 1742/91 פופר נ) מדינת ישראל:

18

"אדם – כל אדם – הוא עולם לעצמו אדם – כל אדם – הוא אחד-

19

יחיד ומיוחד/ ואין אדם כאדם/ מי שהיה לא עוד יהיה ומי שהלך לא

20

ישוב/ וכבר לימדנו הרמב"ם על יחודו של האדם *רמב"ם- שופטים-

21

סנהדרין- יב- ג"א\);

22

(נברא אדם יחיד בעולם- ללמד; שכל המאבד נפש אחת מן

23

העולם – מעלין עליו כאילו איבד עולם מלא- וכל המקיים

24

נפש אחת בעולם – מעלין עליו כאילו איבד עולם מלא/ הרי

25

כל-באי עולם בצורת אדם הראשון הם נבראים ואין פני

26

כל-אחד מהם דומין לפני חברו לפיכך כל-אחד ואחד יכול

27

לומר; בשבילי נברא העולם/

28

כך הוא האדם- וזה יחודו".

29

30 ב"פרשת פופר" מדובר היה בעבירת רצח, ואולם במסגרת רע"פ 4157/06 פלוני נ) מדינת ישראל

31

נקבע כי הערך של קדושת חיי אדם, והצורך ליתן ביטוי עונשי לכל קיפוח של חיי אדם, הנם

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 עקרונות מנחים, שאינם מתייחדים לעבירת הרצח והם נכונים גם לעבירות אחרות שתוצאתן
2 מות הקורבן, לרבות גרם מוות ברשלנות.
3
- 4 17. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נלמדת מנסיבות ביצוע העבירה, לרבות תוצאותיה הטראגיות
5 ודרגת הרשלנות, כפי שיפורטו להלן.
6
- 7 18. תוצאות העבירה; מעשי הנאשם גרמו לתוצאה שאין קשה ממנה - למותו של ילד בן 12.5 שנים.
8
- 9 מן המסמכים שהוגשו בעניין אביתר המנוח, התרשמתי כי מדובר בילד שעתידו היה לפניו, ילד
10 מוכשר, רגוע, נבון, בעל לב רחב, אהוב ומלא חיים.
11
- 12 אמו של המנוח כתבה דברים מרגשים לזכרו, המשקפים כאב עמוק ושברון לב על מות בנה.
13
- 14 כעולה מעדות אביו של המנוח וממכתביו, אביתר חיכה לבר המצווה אליו לא זכה להגיע. אחיו
15 התאום של אביתר סובל מפוסט-טראומה בעקבות אובדן אחיו, ומשפחה שלמה התפרקה לאחר
16 שחוותה זעזוע ויגון, שילוו אותה לעד. האב סיפר כי ביגונו אף אושפז בבית החולים.
17
- 18 19. ביחס לקביעת דרגת הרשלנות- נקבע בע"פ 402/75 אסתר אלגביש (נ) מדינת ישראל:
19 "חובתו של מורה, לפקח על קטין המסור לידי, זהה לחובתו של הורה (דברי
20 מ"מ הנשיא (חשין) ב-ע"א 41/57, 42/57, עידה נ' ששון, [9], בע' 1106). זאת
21 באשר לסיווגה של החובה.
22 אשר למהותה של החובה, הלכה למעשה, הרי ביטויה, כאמור, בקיום פיקוח
23 על הקטין כדי למנוע פגיעה בו ופגיעתו באחר.
24 אך מובן הוא כי ממדיה והיקפה של חובת פיקוח זו משתנים בהתאם
25 לנסיבותיו של הענין, ובהתאם לגילו ותכונותיו של מי שנתון לפיקוח. אין דומה
26 חובת הפיקוח אשר את קיומה ניתן לדרוש בתוככי חדר הכיתה לזו אותה יש
27 לקיים בחצר משחקים ואך מובן הוא כי ככל שנדרש מן המורה פיקוח על
28 ציבור גדול יותר, גם קטנה מבחינה אובייקטיבית יכלתו לעקוב אחרי כל
29 תנועה ואירוע.
30 מידת הפיקוח הנדרשת - גדלה, כמובן, עם גבור הסיכון הצפוי וכפי שראינו
31 לאבחן בין חצר משחקים לבין חדר כיתה, כך יש גם לאבחן בין חצר משחקים

בית משפט השלום בבני ברק

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555-1 מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 לבין חוף הים על סכנותיו וסיכוניו הרבים. כדברי חברי הנכבד, השופט לנדוי
2 ב-ע"פ 209/72, מדינת ישראל נ' אקשטיין, [10], בע' 17, הים צופן בתוכו סכנות
3 שאינן גלויות תמיד על פני הדברים ואוסיף כי אם בקטינים המדובר, הרי
4 חשופים הם לסכנות, שאין הם יכולים ויודעים להגיב עליהן, יותר ממבוגרים,
5 ולענף זה אין הבדל עקרוני בין קטין הרוחץ בים לבין קטין החותר בסירה,
6 ללא ליווי של בגיר...
7 אין דמיון בין מידת הפיקוח הנדרשת במגרש משחקים או בעת עבודה חקלאית
8 בשדה לבין פיקוח על קטין בחוף הים או בזמן שיט בים. בו בזמן שבחצר
9 בית-ספר יספיק, בדרך-כלל, פיקוח כללי - הבא למנוע עיסוקים המסוכנים על
10 פניהם או התפרעות, הרי בשעות מורה עם תלמידיו על חוף הים או בתוכו
11 נדרש ממנו פיקוח צמוד, כדי לעקוב ללא הפסק אחרי המתרחש וכדי לוודא
12 ציות דווקני להוראות הבטיחות. הידיעה של התלמידים כי עינו של המורה
13 צופיה עליהם, אפילו אם אין הם רואים אותו ממש (ראה ע"א 41/57, [9],
14 הנ"ל) היא גם אחד מן הגורמים לריסון העצמי של התלמידים בהיותם
15 בבית-הספר, אולם בחוף הים מקבלת ידיעה זו כפל חשיבות. על-כן יש גם
16 ליצור את התנאים המתאימים - היינו, את הנוכחות המתמידה של המורה -
17 הנוסכים בתלמידים את המודעות בדבר חובת התנהגות ממושמעת ומאפשרים
18 למורה להגיב, על אתר, על כל התפתחות מסוכנת מצד התלמידים או מצד
19 שלישי, היינו בין מצד אדם אחר ובין מצד איתני הטבע".
20
21 20. כעולה מכתב האישום המתוקן על פיו הורשע הנאשם וכעולה מטעונו הצדדים, בתאריך 4.5.10
22 יצאו תלמידי כיתות ז'-ח' בישיבת חורב בירושלים לטיול באזור הצפון, שכלל לינה בגני חוגה
23 בבית שאן. אביתר אביבי ז"ל, קטין יליד 27.10.97, למד בכיתה ח' בישיבה ויצא לטיול. הנאשם,
24 שהיה סגן ראש הישיבה, אירגן את הטיול והיה אחראי עליו הן מבחינת ההכנות הארגוניות והן
25 מבחינת קיום הוראות הבטיחות. ביום 5.5.10, סמוך לשעה 15:18, לאחר טיול באזור הצפון,
26 חזרו התלמידים לגני חוגה ושם התיר הנאשם ל-80 תלמידים להכנס לבריכות בגני חוגה, ובכלל
27 זה גם למנוח. זמן קצר לאחר מכן טבע המנוח למוות בבריכה.
28
29 בהתאם לפרשת אלגביש, בנסיבות בהן התיר כניסתם של עשרות ילדים למים, היה על הנאשם
30 לנקוט באמצעי זהירות קפדניים שיבטיחו שלומם. אין המדובר בפיקוח שגרתי על מעט ילדים
31 בתוך כיתה, אלא על 80 ילדים בבריכת מים שעומקם המרבי 1.30 מ', מקום בו נדרש פיקוח יעיל
32 וקפדני פי כמה.

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

21. למרות הנסיבות כאמור, הדורשות פיקוח בהיקף מרבי, לא ציית הנאשם לכל הוראות הבטיחות, שרובן מפורטות שחור על גבי לבן במסגרת חוזר מנכ"ל תשסב/6(ב) 5.1-27 "הבטחת הבטיחות בפעילויות מים", הנחיות 1 ו-2 על סעיפיהם הקטנים:

ראשית- התיר כניסתם למים של התלמידים, לרבות המנוח, מבלי שווידא לפני כן כי המנוח והילדים האחרים יודעים לשחות במידה המאפשרת השאתם במים ללא השגחה צמודה. שנית- הנאשם לא קיבל, עובר לטיול, את אישור הורי התלמידים, ובכללם הורי המנוח, לכניסת ילדיהם לבריכה, ואף לא קיבל מן ההורים הצהרה על ידיעת הילדים לשחות. בהעדר אישור, המתחייב מפורשות מחוזר מנכ"ל, התיר את כניסת התלמידים, ובכלל זה המנוח, למים.

בנוסף- לפי חוזר מנכ"ל, לשם "פיקוח יעיל במים" נדרש מפקח לכל 15 ילדים, כשעל המפקח להיות מסוגל ההוראה בלבד. הנאשם אישר כניסת 80 תלמידים למים עם 3 מורים ו-2 מצילים מטעם גני חוגה, כך שחסרו 3 מורים במים. העובדה שהיו שני מצילים מטעם המקום אינה מרפאה את הפרת כללי הבטיחות שנקבעו בחוזר מנכ"ל לפיהם על המפקחים להיות מקרב סגל ההוראה, ומכל מקום, אף בהתווסף המצילים, חסר מורה במים נוכח מספר התלמידים.

כמו כן- כ-80 תלמידים, לרבות המנוח, נכנסו לבריכות בגני חוגה, התרחצו ופתחו במשחקי מים, אשר הקשו עוד יותר לקיים פיקוח יעיל על הנעשה בבריכה (בניגוד להוראה 1.2.6 לחוזר מנכ"ל). יצוין כי הגובה המרבי של מי הבריכה היה 1.30 מ' בעוד גובה המנוח 1.50 מ', כך שרק ראשו של המנוח נותר מחוץ למים במצב עמידה יציב, שודאי אינו אפשרי במהלך משחקי מים.

מצד שני, הנאשם הגיע לטיול למרות השבעת בנו הצנחן בכותל, התנהגות המשקפת נטילת אחריות לבטחון הילדים. בנוסף, כעולה מן העובדות המוסכמות אותן הציגו הצדדים כחלק מהסדר הטיעון, הנאשם הקפיד על כללי בטיחות חשובים, המהווים אף הם חלק מחוזר מנכ"ל:

ראשית- הקפיד לבחור בגני חוגה, שהנו אתר שהייה ורחצה מוסדר, המעסיק מצילים מוסמכים, מפעיל מערך בטיחותי ורפואי ומחויב לדרישות הבטיחותיות הכרוכות בהפעלת אתר רחצה מוסדר, על פי דין ואישורי הפעלת העסק.

שנית- בין הישיבה לבין האתר בוצע תיאום של הטיול מבעוד מועד, כולל שימוש במתקני האתר, כשהישיבה שילמה לאתר עבור לינה וכן תשלום נוסף של 500 ₪ עבור הרחצה במקום.

כמו כן- הנאשם התיר רחצת התלמידים באתר בשעות הרחצה המוסדרות, באור יום ובהתאם לסיכום עם האתר.

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 בנוסף- המנוח הנו כבן 12.5 שנים, בגיל זה רוב הילדים יודעים לשחות וגובה המים היה מתחת
2 לגובהו של המנוח (גובהו היה 150 ס"מ ועומק המים המקסימלי היה 130 ס"מ, כשעומק המים
3 בנקודה בה נמצאה הגופה היה 110 ס"מ, אף שלא ניתן לדעת אם שם טבע).
4
5 הנה כי כן, מחד הקפיד הנאשם על איתור מקום רחצה מוסדר, עם מצילים מוסמכים ומערך
6 בטיחותי קיים ואף גילה אחריות אישית בהגיעו לטיול למרות השבעת בנו הצנחן בכותל. מצד
7 שני לא הקפיד על סדרה של אמצעי זהירות מהותיים, שנקבעו מפורשות בחוזר מנכ"ל, ונועדו
8 להבטיח את שלומם ואת חייהם של הילדים. באיזון בין הנתונים האמורים, רמת הרשלנות של
9 הנאשם ברף הבינוני-נמוך.
10
11 22. ביחס לרמת הענישה הנוהגת- הפנה הסנגור לפסיקה כדלקמן ;
12 ת"פ (ת"א) 4987/96 מדינת ישראל (נ) בדר רובין ואח): קטין כבן 8 טבע בבריכה במהלך קייטנה.
13 במסגרת הכרעת הדין זיכה בית המשפט את מי שהיה אז מנהל המתנ"ס-מנהל הקייטנה,
14 הרשיע את המציל בבריכה וקבע כי רכות הקייטנה ומנהל הבריכה ביצעו את העבירה מבלי
15 שהרשיעם בדין, כיון שחלפו 10 שנים, לאור מהות העבירה, לאחר שמצא כי קיימת פגיעה
16 מוכחת בעתידים המקצועי, לאור עברם הפלילי הנקי והסבירות הקלושה שיבצעו עבירות נוספות.
17 נסיבות מעורבות הרכות ומנהל הבריכה שונות משלנו, הרכות לא היתה במקום אלא הלכה
18 לבריכת הפעוטות לצורך השגחה ומנהל הבריכה הועסק במקום שבועיים בלבד עד המקרה.
19
20 ת"פ (כפ"ס) 3221/06 מדינת ישראל (נ) קאסם מוחמד ; קטין כבן 15 טבע בבריכה. הנאשם שימש
21 כמציל בבריכה, הורשע לאחר ניהול הוכחות. בהכרעת הדין נקבע כי מי הבריכה היו עכורים,
22 הנאשם התריע בפני מפעיל הבריכה וזה לא עשה דבר. הנאשם לא הוציא את המתרחצים
23 מהבריכה ומכאן רשלנותו במחדל. הנאשם עמד לדין לבדו, למרות שהראיות הצביעו לכאורה על
24 התנהגות רשלנית גם מצידו של מפעיל הבריכה. התביעה עתרה להסתפק בעבודות שירות או
25 שלי"צ, מאסר על תנאי, קנס סימלי ופיצוי. כתב האישום הוגש 4.5 שנים לאחר האירוע וגזר הדין
26 ניתן לאחר למעלה מ-6 שנים. הנאשם ללא עבר פלילי, נורמטיבי, בן 48, אב ל-4. משפחת המנוח
27 פוצתה ע"י חב' הביטוח. על הנאשם הוטלו צו שלי"צ, מאסר על תנאי, פיצוי בסך 5,000 ₪ וקנס.
28
29 ת"פ (ק"ש) 212/94 מדינת ישראל (נ) ארנון חמל (ז)ק עטיה; נערה כבת 17 שנים טבעה בנחל
30 החצבאני. הנאשם 1 מנהל חניון מעיין ברוך העוסק גם בהשכרת אבובים וקיאקים לצורך שייט
31 בנחל, הנאשם 2 עובד בחניון כמנהל התפעול. הנאשמים הורשעו בגרימת מותה ברשלנות
32 והוטלו 4 חודשי עבודות שירות.

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - : 1-555 מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 ת"פ (טב') 3433/00 מדינת ישראל (נ) זיידל שניר; הנאשם, מדריך בכפר הנוער אמ"ת, יצא
2 לטיול עם קבוצה של 13 תלמידי הפנימיה בנחל זויתן. אחד התלמידים טבע. תסקיר שירות
3 המבחן המליץ על אי הרשעה והטלת צו של"צ. בית המשפט שקל את עברו הנקי, נטילת
4 האחריות, הבעת החרטה וההשפעה על עתידו של הנאשם בתחום ההוראה, יחד עם זאת קבע כי
5 העבירה של גרם מוות ברשלנות הנה מהחמורות שבחוק העונשין והאינטרס הציבורי מחייב
6 קביעת נורמות התנהגות ורמת זהירות שתמנע תוצאות טרגיות, באמצעות הרשעה בדין. בית
7 המשפט הרשיע את הנאשם והטיל חודשיים מאסר בפועל, שניתן לרצותם בעבודות שירות ו-18
8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים.
9
- 10 23. ביחס לרמת הענישה הנוהגת- הפנתה התביעה לפסיקה כדלקמן ;
11 ת"פ (ת"א) 6749/05 מדינת ישראל (נ) מתתיהו ואח): ילד נכנס לשטח בית הספר לאחר שעות
12 הלימודים, טיפס על סככה ונפל אל מותו. הנאשמים - מנהל העמותה לה שייך בית הספר ומנהל
13 בית הספר - הורשעו והוטלו עליהם 3 עבודות שירות, מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3
14 שנים וקנס בסך 5,000 ₪.
15
- 16 ת"פ (י-ם) 1715/94 מדינת ישראל (נ) יצחק דהוקי: ילד בן 3 ירד מהסעה ונדרס למוות. הנאשם
17 מורה שליווה הסעות של התלמידים אל המוסד וממנו. הנאשם הורשע והוטלו 6 חודשי מאסר
18 בעבודות שירות ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.
19
- 20 ת"פ (טב') 2449/06 מדינת ישראל (נ) משה לוי חניך בצופים טבע למוות במהלך פעילות, הנאשם
21 היה מרכז השבט, אחראי על הטיול, הורשע ונדון ל-5 חודשי עבודות שירות, 7 חודשי מאסר על
22 תנאי למשך 3 שנים.
23
- 24 ת"פ (נצ') 1528/00 מדינת ישראל (נ) בן חיים שמעון ואח) מטיילת טבעה למוות במהלך רפטינג,
25 הנאשם 1 מנהל חברה להשכרת ציוד רפטינג. הנאשם הורשע, בית המשפט דחה את הסדר
26 הטיעון והטיל על הנאשם 1 מאסר על תנאי וקנס, על הנאשמת 2, מקור הירדן בע"מ, הוטלו קנס
27 והתחייבות.
28
- 29 ע"פ 402/75 אסתר אלגביש (נ) מדינת ישראל תלמיד טבע למוות במהלך טיול, הנאשמת היתה
30 מחנכת הכיתה, הורשעה והוטל קנס.
31

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - : 1-555 מדינת ישראל (נ) אליאב

1 בנוסף הפנתה התביעה לפסקי הדין בעניין זיידל שניר וקאסם מוחמד שהוגשו מטעם הסנגור
2 וציינה כי ביחס לפרשת ארנון ועטיה הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי שתוצאתו לא הוצגה.
3
4 24. בהתחשב בחומרת העבירה, בנסיבות ביצועה, בתוצאה הטרגית, במידת אשמו של הנאשם,
5 בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש
6 ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל אשר אפשר שירוצו בדרך של עבודות
7 שירות ועונשים נלווים.

8

9 העונש המתאים לנאשם :

10 25. בהתאם לסעיף 40 ג (ב) רישא לחוק העונשין, בתוך מתחם העונש ההולם, יקבע העונש המתאים
11 לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע מעשה העבירה, כמפורט בסעיף 40 יא לחוק.
12

13 26. הודאה ונטילת אחריות; הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו.
14

15 27. כתב האישום הוגש כנגד הנאשם לבדו, הגם שהיו במקום מצילים ומורים, שלהם אשם תורם,
16 אך חלקם באחריות למות המנוח לא הובהר במסגרת החקירה.
17

18 28. חלוף הזמן; העבירה דן בוצעה בתאריך 5.5.10 וכתב האישום הוגש בתאריך 1.9.13, בחלוף
19 שלוש שנים וארבעה חודשים.
20

21 29. היעדר עבר פלילי: הנאשם כבן 55 ועברו הפלילי נקי.
22

23 30. נסיבות אישיות ומשפחתיות; כעולה מטיעוני הסנגור המלומד ומתסקיר שירות המבחן, כפי
24 שהובאו לעיל, הנאשם כבן 55 שנים, נשוי ואב לשבעה ילדים, בעל תעודת הוראה והסמכה
25 לרבנות. מזה 30 שנה עובד בישיבה התיכונית "חורב", כמנהל חטיבת הביניים, כסגן ראש
26 הישיבה ובתפקידים נוספים. בילדותו גדל הנאשם בנסיבות מורכבות, שבשל צנעת הפרט לא
27 ארחיב ביחס אליהן. הנאשם, אשתו וילדיו מנהלים אורח חיים תקין ונורמטיבי.
28

29 31. תסקיר שירות המבחן: שירות המבחן המליץ על צו של"צ בהיקף של 400 שעות ללא הרשעה.

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 התסקיר מבוסס על שיחה עם הנאשם, עברו, כתב האישום המתוקן, ועל מכתבי המלצה
2 ופעולות שהציג הנאשם בפניהם לשם הנצחת המנוח.
3 קצינת המבחן לקחה בחשבון את חומרת המעשים ותוצאותיהם הטראגיות, ומאידך את
4 העובדה שמדובר בעבירה ראשונה, שאינה מאפיינת התנהגות הנאשם, את התייחסותו למעשיו
5 ולתוצאתם, את הניסיונות שערך להיטיב עם משפחת המנוח וסברה כי "הרשעה עלולה לפגוע
6 בהמשך אפשרויותיו לעסוק בתחום החינוך ולהתקדם מבחינה מקצועית". קצינת המבחן לא
7 הבהירה מהיכן הסיקה מסקנתה בדבר המשך האפשרות לעבוד ולהתקדם בתחום החינוך.
8 יתכן שהדבר נבע מהבנתו השגויה של שירות המבחן כי לאחר האסון הועבר הנאשם מתפקידו
9 כמנהל חטיבת הביניים, הגם שבפועל המשיך בתפקידו ובתפקיד סגן ראש הישיבה.
10 קצינת המבחן התרשמה מקיומם של גורמי סיכוי לשיקום שכן מדובר באדם בעל ערכים
11 חיוביים, המנהל אורח חיים נורמטיבי ותורם לחברה, בעל יכולת לבחון מעשיו והשלכותיהם,
12 בעל רגישות לזולת ולסבלו ובעל יכולת לגייס כוחות להתמודדות, להתארגנות ולתפקוד במצבי
13 משבר. קצינת המבחן לא התרשמה מקיום גורמי סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.
14 מן התסקיר עולה כי בהתייחסותו לעבירה דנן, ניכרת קבלת אחריות מצד הנאשם והתייסרות
15 על התוצאה הטראגית. תחילה התמודד עם התוצאה הטראגית בהצפה, סבל ממחשבות
16 טורדניות, מקשיי שינה ותיאר נתק, אך הצליח להתארגן ולחזור לתפקד תוך תקופה קצרה.
17 שירות המבחן התרשם כי הנאשם עסוק רבות בהנצחת המנוח ובקשר עם אביו של המנוח
18 כשהוא חש מחויבות לדאוג למשפחה.
19 בפני קצינת המבחן הציג עצמו הנאשם כאדם אחראי, וכי כמו בטיולים בעבר גם במקרה זה
20 גילה מחויבות רצינית ואחריות לשלום התלמידים, פעל לפי נהלי משרד החינוך באשר לכמות
21 המצילים והמבוגרים המשגיחים הנדרשים, ואף ויתר על השבעת בנו בכותל כדי לנסוע לטיול.
22 לדבריו, מצר הוא על אי קבלת אישור מהורי התלמידים ביחס לשחייה ומקבל אחריות על עצמו
23 כמי שארגן את הטיול והיה אחראי לשלום התלמידים.
24
25 32. הוצגו בפני בית המשפט שרשרת של מכתבי הערכה לפועלו של הנאשם כאיש חינוך. קצינת
26 המבחן ציינה כי גם בפניה הוצגו מכתבי המלצה ממפקחת הישיבה, סגן ראש עיריית ירושלים,
27 מנהל בית ספר שדה כפר עציון והורה לשני תלמידים בבית הספר. מן המכתבים עולה כי הנאשם
28 איש חינוך מסור, אחראי, בעל יכולת ניהולית טובה, נחשב כמנהל חטיבה מוביל ומקצועי,
29 שניהל אותה לפי כל הנהלים ומקפיד בקלה כבחמורה, אדם בעל יושר ויושרה, מעורב בישיבה
30 מעבר לנגזר מתפקידו, מהווה כתובת לתלמידיו, מוערך, סמכותי, ענייני, אכפתי ולבבי. ממכתב
31 מנהל ב"ס שדה כפר עציון עולה כי עובד הוא בשתוף פעולה עם ישיבת חורב בהוצאת טיולים

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - 1: 555- מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 משנת 1999 וכי ישיבת חורב מצטיינת בארגון למופת ובשליטה מעולה של הצוות החינוכי
2 בתלמידים.
3
- 4 33. עד האופי; מר דני סגליס, ראש ישיבת הסדר בנצרת עילית, העיד כעד אופי מטעם הנאשם
5 ומסר שמכיר הוא את הנאשם מזה 13 שנים, כאדם שניתן לסמוך עליו, הבטחון של כולם, בעל
6 מידות טובות, אדם ישר במילים ובמעשים, המשמש דוגמה אישית, דמות יציבה, אחראית,
7 יסודית, בארגון יורד לפרטי פרטים, אהב את תלמידיו והיה פנוי לכל ילד ולכל איש צוות. העד
8 ציין כי למד מן הנאשם, ממסירותו, חריצותו ומהאהבה וההתמדה שלו, והסביר כי לאחר
9 האירוע הנורא הנאשם היה שבור והיה לו קשה מאד.
10
- 11 34. הפקת לקחים והנצחת המנוח: הנאשם הביא בפניי ראיות למגוון של מעשים שעשה בעצמו
12 וכחלק מישיבת "חורב" לשם הנצחת המנוח, מעשים המשקפים חרטה והפקת לקחים.
13
- 14 35. עדות מר אבנר אביבי: אביו של אביתר המנוח הסביר שאין הוא מחפש ענישה, אך עתר להרשעת
15 הנאשם בדין. האב הפנה לסכנה הנובעת מאיש חינוך שגורם למותו של תלמיד וחוזר ללמד
16 וסיפר שהנאשם חזר לתפקידו מיד לאחר האירוע. לגישתו יש לדרוש ממורה לפעול לפי כללי
17 חוזר מנכ"ל בדיוק כפי שמתלמיד נדרשת משמעת. האב הדגיש: "אביתר נחטף לי", עת נכנס
18 למים ללא אישור הורים ולא חזר, והוסיף כי זועק הוא את דם הילדים הנרצחים, שכן אולי היו
19 שומעים את אביתר צועק הצילו אם היה מורה שישמע אותו.
20 מר אביבי תיאר כאבו בראותו שהחיים הממשיכים כאילו לא קרה דבר, כשעד היום איש לא
21 התנצל בפני המשפחה ולקח אחריות.
22 מר אביבי הציג תמונות בנו, תיאר באריכות את אישיותו, סיפר כי אביתר היה ילד אהוב על
23 חבריו ומוריו, היה אהוב ומוערך ע"י הנאשם, ציוניו מעולים ומדי שנה זכה לתעודות הערכה,
24 ילד שלא ניתן להתעלם ממנו ועתידו היה מלא הבטחה. האב סיפר ששנה קודם לכן לא שלח את
25 בנו לטיול ונאמר לו שהוא מגונן יתר על המידה, שנה לאחר מכן שלח את בנו לטיול והוא לא שב.
26 כפי שצוין קודם לכן, שיתף האב בזעזוע שחוותה המשפחה כולה עקב מותו של אביתר ותיאר
27 מאמצי המשפחה לקדם מיזמים על מנת לתקן כשלים ולהציל חיי ילדים.
28 היוזמה, כאמור, ותיעול הכאב לאפיק חיובי ובונה, ראויים למלוא ההערכה, ואף נשאו פרי, שכן
29 לאורך ארבע שנים מאז האסון לא היו הרוגים במשרד החינוך.
30 לדבריו, מאמציו לא יועילו אם לא תתלווה להם הרתעה. מר אביבי ציין שכתב האישום הוגש
31 מאוחר וזהו מקרה ראשון שמגיע לבית המשפט, מצב שלגישתו משקף זילות בחיי ילדים. האב
32 הוסיף כי האסון דגן יכול היה להמנע אם במקרה שארע שנה קודם לכן בצפון, היו מסיקים

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - : 1-555 מדינת ישראל (נ) אליאב

- 1 מסקנות, ולכן סבר כי חשוב שתצא מבית המשפט אמירה למשרד החינוך ולחברה הישראלית,
2 תוך התייחסות חמורה למות המנוח וקביעה כי מנהל הוא האחראי ולא יתכן שיחזור ללמד
3 כאילו לא קרה דבר. בנוסף, טען האב כי הנאשם אינו היחיד שצריך לשבת בשולחן הנאשמים.
4
- 5 36. בהתאם לסעיף 40 ג (ב) סיפא לחוק, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל
6 שיקולי שיקום לפי הוראת סעיף 40 ד לחוק או משיקולי הגנה על שלום הציבור לפי הוראת סעיף
7 40 ה לחוק.
8 לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ובחנתי את נסיבות המקרה, לא מצאתי כי במקרה זה יש מקום
9 לחריגה ממתחם העונש ההולם. עם זאת, בתוך המתחם, אקבע עונשו של הנאשם תוך התחשבות
10 בנסיבות המקלות כפי שפורטו בהרחבה בגזר הדין ובהחלטתי מהיום.
11
- 12 סוף דבר- הנני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים ;
13
- 14 • אני מטילה על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 400 שעות, אותן ירצה במנהל
15 הקהילתי בשכונת הבוכרים, בקידום ילדים.
16
 - 17 הנאשם מוזהר כי עליו לקיים את הוראות הצו כלשונן שאם לא כן תתבקש הפקעת הצו ועונשו
18 יבחן מחדש.
19
 - 20 • אני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור
21 על העבירה בה הורשע.
22
 - 23 • אני דנה את הנאשם לתשלום פיצויים למשפחת המנוח בסך 10,000 ₪.
24 סכום הפיצויים ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, קבועים ורצופים שהראשון מביניהם ישולם
25 בתוך 30 ימים.
26 אי עמידה באחד התשלומים, יעמיד את יתרת סכום הפיצויים לפירעון מיידי.
27
28
29
30
31
32

בית משפט השלום בנצרת

35 נובמבר 3125

ת#פ 24 - : 1-555 מדינת ישראל (נ) אליאב

1 יובהר כי סכום הפיצויים במשפט פלילי אינו מוטל ביחס ישר לנזק שנגרם ומטרתו הינה לשלוח
2 מסר ראוי, במקביל לרכיבי הענישה האחרים.

3

4 זכות ערעור תוך 56 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת/

-54*

5

6 ניתן והודע היום (ב) כסלו תשע"ה- 3502203125 במעמד הנוכחים/

עדי במביליה – אינשטיין - שופטת

7

8